

Ἵπολειφθέντων ὀλίγων ἔτι ἀντιτύπων ἐκ τῶν «Κυκλαδικῶν», ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις πάντων αὐτῆς τῶν συνδρομητῶν, τίθησιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν καὶ ἄλλο οὐχ ἥττον ἀξιόλογον σύγγραμμα τῆς συγχρόνου ἐλληνικῆς φιλολογίας, τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ «Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» (Μερος Β') τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου. τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐβραβεύθη ἐνταυθὰ τε, ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ Φιλολογικῷ διαγωνισμῷ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν, ἀποτελεῖ δὲ καθ' ἑαυτὸ, καὶ ἄνευ τοῦ Α' μέρους, ἐξαντληθέντος ἤδη, ἐν αὐτοτελὲς ὅλον, καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δραχμῶν τεσσάρων. Οὕτω τοῦ λοιποῦ οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸ ἀρέσκον αὐτοῖς ἐκ τῶν δύο συγγραμμάτων, τὰ «Κυκλαδικὰ» ἢ τὴν «Μελέτην ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων», καὶ τοῦτο δι' ἐν μόνον φράγκον, ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τῶν βιβλίων τιμῆς.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι μετὰ τοῦ τιμήματος καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, λεπτὰ 30.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Μπούμπουλης ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ὠραίσῃ τὴν αἰθούσαν τοῦ νῦν ἀνεγειρομένου ναυστάθμου δι' εἰκόνων παριστωσάν τὰ ἐγδοῖα κατὰ θάλασσαν ὅλα τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τινων τῶν εἰκόνων τούτων εἰς τὸν ζωγράφον κ. Βολωνάκη, σπουδάζαντα καὶ ἐξασκησάντα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Μονάχῳ καὶ διακρινόμενον ἰδίως ἐν τῇ παραστάσει θαλασσίων σκηνῶν. Ὁ κ. Βολωνάκης ἐξωγράφεν, ὡς γνωστὸν, πρό τινας ὠραίας εἰκόνας τῆς Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου, ἀνέτελλε δ' αὐτῷ κατόπιν νὰ ζωγραφίσῃ τὴν πυρπόλησιν τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη παρὰ τὴν Χίον. Εἰ καὶ ἡ δοθεῖσα προθεσμία ἦτο ἐλαχίστη, ἐν τούτοις ὁ καλλιτέχνης κατώρθωσεν ἐντός τοῦ βραχέος διαστήματος τῶν ὁκτώ ἐβδομάδων νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον πολλῆς ἀξίας. Ὁ πίναξ εἶνε ἱκανῶς μέγας, ἡ δὲ ῥῶς φωτίζει ἥδη τὰ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ. Τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς εἰκόνος εἶνε ἡ πλωρὶα τουρκικῆς ναυαρχίδος, εἰς ἣν τὸ προσκεκολλημένον πυρπολικὸν μετέδωκε τὸ πῦρ, καὶ εἰς ἣν ἐπικρατεῖ ἀπερίγραπτος ἀταξία. Τὰ ἱστία καταπίπτουσι καὶ οἱ ἱστοὶ καὶ αἱ κεραταὶ παρὰ τὴν πρύμνην συμβαίνει σκηνὴ ἀπερίγραπτου τρόμου καὶ συγχύσεως. Τὸ πλῆρωμα ὁρᾷ νὰ διαφύγῃ τὸν ὄλεθρον καὶ κατέρχεται ἐν ἀταξίᾳ, σπεύδον νὰ σωθῇ διὰ τῶν λέμβων. Ἐντός τῆς λέμβου καταδιβάζεται ἄπνους καὶ ὁ Καπετάν-πασσάς, ὁ ἀπάνθρωπος σφαγεὺς τῆς Χίου, ὃν ἐπληξε φλεγόμενον τεμάχιον ἱστοῦ καταπυσόν. Τὰ παρὰ τὴν ναυαρχίδα τουρκικὰ σκάφη ἔρωσι διὰ σημάτων ἀνησυχῶς νὰ μάλωσι τὰ γινόμενα, ἐνθ' ὁ Κανάρης, ὁ ἡρώϊκος πυρπολη-

τῆς, ὁρθὸς ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ ἐφορκίου, ἀπομακρυνόμενος ῥωμαλέως διὰ τῶν κωπῶν καὶ σπεύδοντας πρὸς τὰ παραπλέοντα ἑλληνικὰ πλοῖα, θεωρεῖ ἀραιμανίως τὸ πυρπολούμενον ἑθρικὸν πλοῖον, μεθ' ὑπερφανείας ἀναλογιζόμενος, ὅτι ἐξεδίκασε τὴν ἐναγὴ τῆς Χίου καταστροφὴν.

— Ὁ γνωστὸς Ἑλλήν ζωγράφος κ. Γ. Ἰακωβίδης ἐξέθηκεν ἐσχάτως ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ συλλόγῳ τοῦ Μονάχου δύο μικρὰ ἔργα αὐτοῦ, (κεφαλὰς πρὸς μελέτην), περὶ ὧν λίαν εὐμενὸς γράφουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες. Τὰ «Νεώτατα ἀγγέλματα» (Neueste Nachrichten) θεωροῦσι τὰ ἔργα ἐκείνα ὡς τὰ ἄριστα τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει προσωπογραφικῶν, διακρινόμενα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν γραμμῶν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χρωματισμοῦ. Ὁ Ἰακωβίδης δοκιμώτατος ζωγράφος, ἐπιστάμενος ὡς ἄριστα νὰ ἀπεικονίζῃ τὴν σάρκα πλαστικώτατα καὶ διὰ τόνου ὁμαλῶς φωτεινοῦ, ἐξέθηκε δύο κεφαλὰς πρὸς μελέτην, μίαν γυναίκαιαν, ἥς οἱ χαρακτηρισμοὶ εἶναι ἐξαιρετικῶς ζωηροί, καὶ ἐτέραν παιδοῦ παιδὸς, γνωστοῦ ἐν Μονάχῳ ἰταλοῦ καστανοπώλου. Ἐτέρω δ' ἐφημερίς τὸ Fremdenblatt, συγκρίνουσα τὸν κ. Ἰακωβίδην ἐτέρῳ διακεκριμένῳ γερμανικῷ ζωγράφῳ, θεωρεῖ ἀνώτερον τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην διὰ τὸ ἀνεπιτήδευτον, τὴν ζωηρότητα τῆς διαγραφῆς καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χρωστήρος αὐτοῦ.

— Οἱ ἐν Λονδίνῳ ἐκδοταὶ κκ. Βέλλιαμ καὶ Νοργκιάτ ἐξέδωκαν ἐσχάτως εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸν «Ἀδὺν» τοῦ Δάντου. Ἡ μετάφρασις εἶνε προῖον τοῦ καλὰμου τῆς Α. Ε. τοῦ Μουσούρου πασά πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ἐν Λονδίνῳ.

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν φάρων ὑποπλοίαρχου κ. Α. Α. Μιαούλη ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν φυλλάδιον μέγα ἐκ σελίδων 15, ἐπιγραφόμενον «Φάροι, φανοὶ καὶ σημαντῆρες τῶν ἐλληνικῶν παραλίων κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους 1882», περιέχον ὅλας τὰς σχετικὰς σημειώσεις καὶ ὁδηγίας.

— Ἡ «Γαλάτεια» τοῦ ἀοιδίου Βασιλειάδου μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὴν πολωνικὴν, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐν Βαρσοβίᾳ ἐκδομένῃ εἰκονογραφημένῃ ἐφημερίδι «Kłosy».

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκτύπωσις συγγράμματος περὶ τῆς παληροῖας τοῦ Εὐρίπου καὶ τῶν παραλίων τοῦ Εὐβοικοῦ κόλπου μετὰ 12 πινάκων καὶ ἐνὸς ὑδρογραφικοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρ. Α. Μιαούλη, ὑποπλοίαρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

— Προσεγῶς ἐκδίδεται ἐκ τῶν καταστημάτων Α. Κορομηλά ἡ «Παιδικὴ Βιβλιοθήκη», συλλογὴ ποιήσεων παιδικῶν τοῦ κ. Νικολάου Ἰγγλέση.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Δαμουλιάνου, καθηγητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ δικαίου ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, «Ἐγχειρίδιον διεθνῶς δικαίου», κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

— Δημοσιεύεται προσεγῶς ἐν Κεφαλληνίᾳ ἡ «Ἱστορία τῆς νήσου Κεφαλληνίας» συγγραφεύα ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ εὐ-παιδευτοῦ ἱατροῦ Κωστῆ Ἰταλιστῆ, καὶ μείνασα ἀνεκδοτος ἀπὸ πολλοῦ. Τὴν μετάφρασιν ἀνέλαθεν ὁ κ. Παῦλος Γρατσιάτος.

— Ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τῶν ἐν Λαρίσῃ ἐφημερίδος «Ἀστέρ» τῆς Θεσσαλίας καὶ ὑπὸ αὐτὸν τίτλον ἐκδίδεται προσεγῶς ἐφημερίς καθ' ὅλοκληρίαν τουρκιστὶ ἐκτετυπωμένη, ἥς τὴν σύνταξιν ἀνέλαθεν εὐπαιδευτος καὶ ἐγκρατὴς τῆς γλώσσης Μουσουλμάνος.

— Ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς «Ἀδῆς» Κωνσταντινουπόλεως κ. Δ. Σωφρονιάδης ἐκδίδει προσεγῶς σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐν Τουρκίᾳ ἀναγέννησις τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ οἱ εἰς ταύτην συντελέσαντες ἄνδρες».

ΒΙΒΛΙΑ

2519. Ἑστία Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ', 7 Μαρτίου 1882. Ἀριθ. 323 (271). Λεπτὰ 22. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4^η, σελ. 16. Περιεχόμενα: Μνημόσυνοι τῷ Βύ-

ρωνι τιμαί ἐν Μεσολογγίῳ. — Ἡ ἔκφρασις τῶν νεκρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. — Ἡ δεσποινὶς Λασειγλιέρ. (Μυθιστορία Ἰουλίου Σανού. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παπαδοπούλου). — Τὰ ὅτα τοῦ ἀνθρώπου. — Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ὀλλανδίας. — Τὸ μῆμα τῆς κόρης (Ποίσις). — Δάγειον πνεῦμα. — Ἀλθίται. — Σημεϊώσεις. — Πρακτικαὶ γνώσεις (Διατήρησις ἀνθρώπων).

2520. Πραγματογνωσία. ἥτοι τὰ πρῶτα μαθήματα τῶν παιδῶν, ὑπὸ Γεωργίου Π. Κεχαγιά, τελειοφοίτου τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ Ἑλληνοδιδασκάλου ἐν τῇ Παιδαγωγείῳ τὸ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου. (Βιβλιοθήκη τοῦ πρὸς διδασκ. τῶν ἐλλ. γρ. ματ. Συλλόγου). Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστό, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 68. Τιμᾶται δραχ. ν. 3—8, σελ. γ' καὶ 176. [Ὁ σκοπὸς ἐν ἐπιδόσει διὰ τῆς πραγματογνωσίας ὁ συγγραφεὺς ἐκτίθεται ἐν ἀρχῇ αὐτῆς διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἡ πραγματογνωσία εἶνε σπουδαίοντα μαθήματα τῆς κατωτέρως παιδείας· αὕτη ἐκφυλάξει τὰς ἐπιστήσεις τῶν παιδῶν· ἀνοίγει δὴλον ὅτι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐνα βλεῖται, τὰ ὅτα ἐνα ἀκούει, τὸν νοῦν ἐνα σκέπτεται, τὸ σῶμα ἐνα ὁμιλεῖ καὶ τὴν καρδίαν ἐνα αἰσθάνεται.].

2521. Λόγος περὶ τῶν ἀνωτάτων συνεδρίων τῆς Γαλιτίας, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1882 ὑπὸ Νικολάου Δαμασκηνοῦ, τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ γαλλικοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀναλαμβάνοντος τὴν πρωτανείαν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1881—82. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», ὁδὸς Σοφοκλέους, 1882, 8, σελ. 23.

2522. Λόγος ἐναγέτης τοῦ Ἀθανασίου Ροντήρη, καθηγητοῦ τοῦ δικητικοῦ δικαίου. 8, σελ. 22.

2523. Περὶ τῆς σημασίας καὶ συντάξεως τῶν μορίων τῆς λατινικῆς γλώσσης, οἷς παρενετέθησαν καὶ τὰ τοῦτοις ἀντίστοιχα τῆς ἐλληνικῆς ὑπὸ Βασιλείου Π. Βοζίκη πρώην γυμνασιάρχου. Ἐν Ἀθήναις, 1881, σελ. 78. [Καὶ τοῦτο τοῦ κ. Βοζίκη τὸ βιβλίον ὡς καὶ τὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ (Περὶ τῶν μορίων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, Πίνακες ἀλφαριθμητικοὶ εἰς τὸ Ἀστωπίου συντακτικόν, Πίνακες ἀλφαριθμητικοὶ εἰς τὴν Ε. Καστόρη λατινικὴν γραμματικὴν), δὲν εἶνε μὲν τι σφοδρὴ ἐκτακτικὸν διανοητικὸν προϊόν, ἀλλ' εἶνε πάντως φιλοπονωτάτου καὶ λίαν εὐσυνειδήτου διδασκάλου χρησιμώτατον διὰ τοὺς μαθητὰς βοήθημα. Εἶνε δὲ καλὸν ἐν ᾧ χρόνῳ οὐκ ὀλίγα καθ' ἑκάστην ἐν πάσῃ ἀνέσει δημοσιοντα βιβλία σχεδὸν εἰπεῖν διαστρεβλοῦντα τὴν διάνοιαν, τοιαῦτα μικρὰ μὲν, καὶ ἀφανέστερα. Ἰσως καὶ ἄνευ κύμπου καὶ ἀπειτήσεων, ἀλλὰ μεθοδικὰ καὶ σωστὰ βιβλία, νὰ μὴ παρέρχονται ἄνευ τῆς προσεκτικῆς μελέτης καὶ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου. Σ. Κ. Σ.].

2524. Les Sacerdotes Athéniens. Thèse présentée à la faculté des lettres de Paris par Jules Marthas, ancien membre de l'école Française de Rome et de l'école Française d'Athènes, maître de conférences à la faculté des lettres de Montpellier. Paris, Ernest Thorin éditeur libraire des écoles Françaises d'Athènes et de Rome, 7 Rue de Medicis. [Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδιδόμεισθε πρό μικροῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰουλίου Μαρτᾶ ἡ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τῶν Ἀριστῶν ὑποβληθεῖσα θέσις αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ φιλοπόνου συγγραφέως διακρίνει βαθεῖα τοῦ θέματος σπουδὴ καὶ ἐμεριθεστάτη μελέτη τῶν ἀρχαίων συγγραφέων].

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[4 Μαρτίου (Πέμπτη) 1882].

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς παθὼν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐξ ὀσφυαλγίας, ᾗδ' ἔχει καλῶς. — Ἡ βουλὴ ἀποπερνώσασα τὰς ἐξελέγεις τῶν διαφορῶν ἐκλογῶν, ἐξ ὧν 8 ἠώρυσσε, προσέβη εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτῆς. Ἐξελέγησαν δὲ κατ' αὐτὰς πρόεδρος μὲν ὁ κ. Σπυρίδων Βαλαωρίτης διὰ ψήφων 127 κατὰ 76 ἂς συνεκέντρωνεν ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν ὡς τοιοῦτος Ἀντώνιος Μυρομυχάλης ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως, ἀντιπρόεδρος δὲ οἱ κύριοι Ν. Νομικός, Χ. Κανελλόπουλος καὶ Ν. Γεωργιάδης, καὶ γραμματεῖς οἱ κύριοι Βαρβ. Πήλλικας, Κ. Χατζηπαναγιώτης, Ε. Κοκκίδης καὶ Ἀλκ. Μάνδαλος. Ἐφορὸς δὲ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῆς βιβλιοθήκης ἐξελέγη ὁ κ. Τιμ. Φιλήμων, τροποποιηθέντος ἐπὶ τούτῳ τοῦ κανονισμοῦ

τῆς βουλῆς. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῆ τοῦ κ. Φιλήμονος ὑπῆρξε δικάια ἐκτίμησις τῶν προσπαθειῶν, ἃς οὗτος χάριν τῆς βιβλιοθήκης κατέβαλε, δι' ἧς καὶ ὁμόφωνος ὅλη ἡ βουλὴ εἰς τοῦτο συνήνεσεν. Ἐπίσης ἐξελέγησαν αἱ διαρκεῖς ἐπιτροπαί. — Τὸ ὑπουργεῖον συνεβία τῆς ἡττης αὐτοῦ ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἐπέδωκε τῷ βασιλεὺς τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἐκλήθη δὲ ὁ κ. Χαρίλαος Τρικοῦπης εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεὺς, ὅστις ἀνέθετο αὐτῷ τὸν σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου. — Τὸ νέον ὑπουργεῖον κατηρτίσθη ὡς ἐξῆς: Χ. Τρικοῦπης, πρῶτος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ πρωτοφροντὴς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Π. Καλλιγὰς, ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν. Δ. Ράλλης, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, Κ. Λομβάρδος, ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, Σ. Καραϊσκάκης, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Γ. Ροβφός, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν. — Ἡ κυβερνήτης ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τινος ἐταιρίας συμφερούμενης ἐκ τραπεζικῶν ἀγγλῶν πρὸς κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Ἀθήναις. Ἡ ἐταιρία αὕτη κατὰ τὰς μέχρι ταῦδε συμφωνίας ἀναλαμβάνει νὰ παρέχῃ ἐπὶ 99 ἔτη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ ἀναγκαῖον πρὸς πόσιν καὶ καθαριότητα τῆς πόλεως ὕδωρ ἐν ἀφθονίᾳ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τοῦ διαστήματος τούτου ἡ ἐπιμελοῦσα θέλει περιεργεσθαι εἰς χεῖρας τοῦ δήμου. — Διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ιστορίας ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Δημήτριος Βερνικράκης, ἐκτακτὸς δὲ τῆς φιλοσοφίας ὁ κ. Μίνως Λάππας. — Ἡ τὴν προπερασθεύσαν ἐβδομάδα ἀποθανοῦσα γῆρα τοῦ μακαρίτου ἀντιφράττη τοῦ Δ. Κριεζῆ διὰ τῆς διαθήκης αὐτῆς κληροδοτεῖ σχεδὸν ἅπασαν τὴν περιουσίαν τῆς υπερβαίνουσαν τὰς 200 χιλ. δραχ. εἰς τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν σχολείων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐπίσης κληροδοτεῖ διάφορα ποσὰ εἰς τὰ ἐνταῦθα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. — Ὅμας κεφαλαιοῦν γερμανῶν ἐμπόρων ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν κέντρου ἐν Πειραιεὶ πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ καταναλώσιν γερμανικῶν προϊόντων ἐν Ἀνατολῇ. — Πρωτοβουλία τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς συνέστη μετ' κεφάλαιον 5,000,000 δραχμῶν ἐταιρία τῶν δημοσίων ἔργων, ἥτις θέλει ἀναλάβει τὴν κατασκευὴν τοιοῦτων πολλῶν τοῦ Ἑλλάδος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1628.

[Τῇ πρώτῃ λύτῃ διαρρήσσεται ἐν βιβλίῳ].

Ἀπὸ τῶν τριῶν τετάρτων ἀριθμοῦ τινος ἔαν ἀφαιρέσῃ ὁ ἀριθμὸς 39 μένει ὑπόλοιπον τὰ δύο ἔξδομα τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ.

Τίς ὁ ἀριθμὸς οὗτος;

1629.

[Τῇ πρώτῃ λύτῃ διαρρήσσεται ἐν βιβλίῳ].

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

B	A	B	A	I
A	.	.	.	.
B	.	.	.	.
A	.	.	.	.
I	.	.	.	.

1630.

Ἄν ἔχῃς φρένας ὡς ἐχθρὸν καὶ ψεύστην μ' ἀποκρούεις,
Ἄν λείψῃ τὸ μεσαῖόν μου ἔς τὰς λίμνας μετ' ἀκούεις.

1631.

Τί συλλογίζεσαι; ἐγὼ σὲ ἄγω καὶ σὲ φέρω,
Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσωσιν ἐν πρότταγμα προτέρω.

ΔΥΣΕΙΣ

1627.

Μυελός

(Ἔλεος — Ἐλός — Μελός)